

[Niels Helveg Petersen]

Virkelig konservatisme består i at klynge sig til det, man tidligere har været indædt imod, og det er jo netop det, hr. Gade gør. Hr. Gade var i sin tid indædt modstander af Romtraktaten og bekæmpede den, men er nu tilhænger af, at den skal være grundlaget; hr. Gade stemte imod det memorandum, som vi andre havde lavet, men det skal nu være hr. Gades grundlag; hr. Gade var meget ked af det indre marked og de frie kapitalbevægelser og alt det, men det er nu også grundlaget for SF og for hr. Gade.

Men jeg synes alligevel, debatten gør nogle fremskridt, som jeg vil notere her – ikke i polemisk hensigt, det ville ligge mig fjernt. (*Munterhed*). Jeg synes, det er vigtigt, hvad der ikke bliver sagt i denne debat. Meget af det, vi hører rundt om på møderne, hører vi ikke fra SF's og Fremskridtspartiets side i dag. For det første siger man ikke, at det, vi gennemfører her, er i strid med grundloven, det er der ingen der har vovet at sige fra denne talerstol. For det andet har vi intet hørt til den gamle diskussion om afgiftslovgivningen og harmonisering af afgifterne, der skulle ødelægge vores sociale velfærdssystem, og det synes jeg er vigtigt at notere. For det tredje er der heller ingen, der har påstået, at medlemskab af EF-unionen skulle ødelægge vore muligheder for at føre vores egen fordelingspolitik, og derfor synes jeg, at debatten har da sine overdrivelser, men heldigvis også sine opmuntrende sider. Den er betydelig mere nuanceret på disse punkter, end det somme tider er tilfældet ved møderne ude i landet.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Hr. Holger K. Nielsen sagde, at et dansk nej vil betyde, at Maastrichtteksterne bortfalder, men – føjede hr. Holger K. Nielsen til – så kunne der komme en Lissabon- eller en London- eller måske en Københavntekst. Og hvad så, hvis alle de andre EF-lande enedes om præcis det, der står i Maastrichtteksten i øjeblikket? Det kunne man vel godt forestille sig, hr. Holger K. Nielsen, eller hvordan? Hvad har man vundet ved, at én tekst bortfalder, hvis alle andre kan enes om præcis det samme, men kalder den noget andet?

Og så stillede jeg et spørgsmål til SF vedrørende den sociale dimension: Er den en for-

bedring for lønmodtagerne, eller er den det ikke? Jeg spurgte ikke, om SF ønskede den udformet lidt anderledes, og jeg bad ikke om lange udredninger af, at SF selvfølgelig lægger vægt på lønmodtagerbeskyttelse osv. Det helt konkrete spørgsmål var: Er det en forbedring, eller vil det være bedre for lønmodtagerne, at den sociale dimension bliver forkastet?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Ja, så lykkedes det mig trods alt at få et svar fra hr. Gade. Jeg må opfatte hr. Gades svar således, at der var tale om fremskridt på det miljøpolitiske område, men at resultatet ikke var tilfredsstillende – og det kan jeg da godt være enig med hr. Gade i – og hr. Gade var også i tvivl om visse udlægninger. Men sådan er det jo en gang imellem her i livet, hr. Gade, man kan jo være i tvivl om visse udlægninger af tingene, og derfor handler det også om, at man selv kan være med til at påvirke dagsordenen.

Det er også afgørende, om Danmark er med til at påvirke den konkrete dagsorden. Det er ikke bare et spørgsmål om nogle ord i nogle traktater, men om at være med ved bordet, hvor afgørelserne træffes. Hvis Danmark ønsker det, kan man jo sagtens opprioritere miljøet i forhold til økonomien, men indtil videre er det jo ikke lykkedes for De Radikale og SF at få flertal for det. Så kan man vel heller ikke forlange, at det skal forhandles ind i en traktat, for nu at udtrykke mig en lille smule pragmatisk.

Jeg synes, at den fuldstændig afgørende forkerte opfattelse i SF er, at man virkelig tror, at et dansk nej vil få de andre lande til at standse op. Det er simpelt hen absurd at høre på. I SF's genforhandlingspapir står der, at de andre EF-lande vil have interesse i at få en aftale med Danmark om det videre samarbejde. Hr. Gade, jeg tror, at de andre lande vil være fløj-tende trekvart ligeglade. Det er fuldstændig at overdimensionere Danmarks betydning i det europæiske samarbejde. Vi har betydning, når vi er der, når vi argumenterer og kan påvirke beslutningerne ved hjælp af nogle ordentlige, velunderbyggede synspunkter, men man kan virkelig kun have den opfattelse, at et nej i Danmark vil gøre indtryk på processen i EF, fordi man overhovedet ikke selv har prøvet at deltage i noget af det arbejde.